

[Statsministeren.]

der foregår i Grækenland, og jeg tør som fungerende udenrigsminister understrege, at naturligvis har vor gesandt gjort sin pligt og overbragt den note, regeringen har sendt ham og pålagt ham at overbringe den græske regering.

Den belgiske erklæring, som den danske delegation i De Forenede Nationer havde stemt for, betegnede det ærede medlem hr. Mogens Fog som meget valen, og han udtalte det ønske, at den danske delegation i stedet for havde stemt for det af den jugoslaviske delegation på Parismødet stillede forslag. Når den danske delegation ikke gjorde dette, var det, fordi den jugoslaviske resolution betød, at De Forenede Nationers 1. komité ved at vedtage den ville bryde forudsætningerne for beslutningerne i De Forenede Nationer, der udtrykkeligt siger, at De Forenede Nationer ikke skal blande sig i en medlemsstats indre forhold, og det er med den motivering, at den danske delegation ikke kunne stemme for den jugoslaviske resolution, men tilsluttede sig den belgiske, der, som jeg har nævnt, udtaler håbet om, at den græske regering vil anvende mildhed i sin fremgangsmåde. Dette synes jeg vi med god samvittighed kan tilslutte os. Det høje parlament her har jo ikke den fjerneste sympati for noget overgreb eller for nogen stat, der anvender overgreb mod sine borgere. Jeg tror hele det danske parlament er enigt med mig, når jeg siger, at vi har medfølelse og medlidenhed med ofrene for sådanne overgreb, ligegyldigt, hvor de findes, men der er den modsætning mellem de øvrige medlemmer i dette ting og det ærede medlem hr. Mogens Fog og hans kolleger, at hans medfølelse er geografisk bestemt.

Mogens Fog: Når jeg har udtalt mig om vor gesandt hr. Wichfelds personlige syn på forholdene i Grækenland, er han selv skyld deri. Det er efter min mening noget uhørt, at en af vore gesandter, der kommer hjem for at aflægge rapport til udenrigsministeren, udtaler sig i pressen, inden han har aflagt denne rapport, og yderligere at han fremsætter sin personlige mening, skønt han har overleveret en note, der gav udtryk for, at man fra den danske regerings side tvivlede på, at alt gik til i Grækenland, således som vi kunne ønske det efter vore retsforhold.

Den højtærede statsminister sagde, at det var i strid med De Forenede Nationers regler for at træffe beslutning, hvis man indkaldte en repræsentant for Markos-regerin-

gen, idet man ikke fra De Forenede Nationers side ønskede at blande sig i de enkelte nationers indre forhold. Det er muligt, det er sandsynligt, jeg tvivler ikke om, at dette er formelt rigtigt, men i realiteten betyder det, at De Forenede Nationer giver USA fuldstændig frie hænder til at intervenere i indre græske forhold og derved støtte en regering, der, efter hvad alle objektive bedømmere altid har hævdet, hersker med metoder, som er i strid med demokratiets almindelige love, og hvis tilstedeværelse kun er betinget af amerikansk støtte, en tilstedeværelse, som, hvad jeg også har citeret, er den eneste hindring for, at freden kan genoprettes i Grækenland.

Min medfølelse er ikke geografisk bestemt. Den medfølelse, jeg føler med politisk forfulgte, er bestemt af, for hvilken sag disse går ind. Går de ind for, kæmper de for at udvide de brede massers rettigheder, kæmper de for, at de brede masser skal få bedre levevilkår, skal få fuldt herredømme over deres eget åndelige og materielle liv, ja, da er jeg på deres side, men de politiske kræfter, som søger at undertrykke folke-massernes bevægelser, som søger at støtte hel- eller halfascistiske diktaturer og som undergraver eller arbejder for at undergrave de lovlige institutioner i de respektive lande, med dem har jeg ingen medlidenhed; de kæmper ikke på den side, hvor jeg ønsker at yde min støtte.

Med hensyn til den af det ærede medlem hr. Gustav Pedersen stillede dagsorden skal jeg sige, at jeg synes, den er så intetsigende, at vi for vort vedkommende må fastholde den af os foreslåede dagsorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om overgang til næste sag på dagsordenen af Gustav Pedersen (se foran)

vedtoges med 93 stemmer mod 6.

Formanden: Den af det ærede medlem hr. Mogens Fog fremsatte påstand på overgang til dagsordenen er hermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lensgreve Schimmelmans statsborgerret og ejendom.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3311; forelæggelsen findes i tidenden sp. 1398).

Lovforslaget sattes til forhandling.